

Magdalena Jarczok-Guzy

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Wydział Finansów i Ubezpieczeń
Katedra Finansów Publicznych
magdalena.guzy@ue.katowice.pl

**DECYZJE PRZEDSIĘBIORSTW
W ZAKRESIE PRZEZNACZENIA POJAZDU
SAMOCHODOWEGO A ODLICZANIE PODATKU
NALICZONEGO OD TOWARÓW I USŁUG**

Streszczenie: Celem artykułu jest wykazanie, iż decyzje podatnika dotyczące przeznaczenia pojazdu na cele działalności gospodarczej lub mieszanej są elementem strategii podatkowej przedsiębiorstw. W opracowaniu zaprezentowano pojęcie strategii podatkowej w zakresie podatku od towarów i usług, oraz nową definicję pojazdu samochodowego. Nowelizacja ustawy o podatku od towarów i usług wprowadziła nowe zasady odliczania podatku naliczonego od zakupów związanych z nabyciem i użytkowaniem pojazdów samochodowych wykorzystywanych w działalności gospodarczej, dając tym samym przedsiębiorstwom nowe możliwości. Przedsiębiorca, wprowadzając samochód do działalności gospodarczej może zdecydować, czy przeznaczy go wyłącznie na cele działalności gospodarczej, czy na cele mieszane. Każda decyzja wiąże się z ekonomicznymi skutkami w podatku od towarów i usług.

Słowa kluczowe: strategia podatkowa, podatek od towarów i usług, podatek naliczony, pojazdy samochodowe.

Wprowadzenie

Problemem rozpatrywanym w niniejszym artykule są decyzje przedsiębiorstw związane z zakupem oraz eksploatacją pojazdów samochodowych w aspekcie odliczania podatku naliczonego od towarów i usług. Zasadniczą kwestią mającą znaczenie dla wysokości odliczonego przez przedsiębiorstwo podatku naliczonego ma sposób wykorzystywania pojazdu samochodowego w działalności gospodarczej. Przedsiębiorca podejmuje decyzję, czy zamierza przeznaczyć pojazd wyłącznie na cele działalności gospodarczej, czy na cele mieszane. Konsekwencją podjętej decyzji będzie prawo do odliczenia ściśle określonej kwoty podatku.

Celem artykułu jest wykazanie, iż decyzje podatnika w zakresie przeznaczenia pojazdu na cele działalności gospodarczej lub mieszanej są elementem strategii podatkowej przedsiębiorstw. Z punktu widzenia strategii podatkowej alternatywne warianty mogą być uznane za narzędzia kształtowania zobowiązania podatkowego. W opracowaniu zastosowano metodę analizy regulacji prawnych oraz symulację skutków ekonomicznych.

1. Strategia podatkowa przedsiębiorstwa w zakresie podatku od towarów i usług

Zmiany dokonywane w prawie regulującym działalność przedsiębiorstw, szczególnie w przepisach podatkowych, tworzą nowe warunki ich funkcjonowania [Gierszewska i Romanowska, 2003, s. 47]. Formułowanie strategii to tworzenie planów, dokonywanie wyborów oraz podejmowanie decyzji w celu doprowadzenia przedsiębiorstwa do większej dochodowości i sukcesu [Ciupek i Famulska (red.), 2013, s. 47]. Strategia to kompleksowy plan osiągania celów organizacji, a integralną częścią strategii jednostki gospodarczej jest strategia podatkowa, będąca świadomie utworzonym katalogiem formuł decyzyjnych, obejmujących cele i środki umożliwiające optymalizację obciążeń podatkowych. Strategia podatkowa jest jedną z form reakcji przedsiębiorstwa na nałożone podatki, gdyż efektem systemu podatkowego jest przejmowanie przez państwo części wyników osiąganych przez podmioty gospodarcze. Niezależnie od podatków, na podmiotach ciąży obowiązek ponoszenia kosztów związanych z prowadzeniem ewidencji i rozliczeń. Efekty wywołane otoczeniem podatkowym są pochodną konstrukcji i procedur podatkowych oraz specyfiki podatnika. System prawa podatkowego zawiera rozwiązania pozwalające podatnikom dokonać wyboru procedur rozliczania się z podatków, miejsca prowadzenia działalności lub formy prawnej przedsiębiorstwa. Specyfika podatnika wyraża się m.in. przez jego organizację, zasięg terytorialny oraz innowacyjność [Ballion, 2014, s. 280].

Analiza obciążeń obowiązkowych, jak również całego systemu podatkowego stanowi podstawę do ustalenia, na czym polegają problemy przedsiębiorstwa związane z podatkami, a także jakie są zagrożenia i możliwości dotyczące minimalizacji ciężaru podatkowego oraz ryzyka podatkowego. Zarówno zmniejszenie ryzyka podatkowego, jak i minimalizacja zobowiązań podatkowych są głównymi celami zarządzania podatkami w przedsiębiorstwie. Przedsiębiorstwo, realizując przyjętą politykę podatkową, ma tym samym na celu ograniczenie ryzyka podatkowego i wydatków podatkowych [Mikrut i Poznańska, 2009, s. 230]. Należy podkreślić, że aby maksymalizować osiągnięte rezultaty, proces opracowywania pla-

nu optymalizacji podatkowej powinien poprzedzać podjęcie ostatecznej decyzji o realizacji i sposobie wykonania określonej czynności prawnej. Tylko taka kolejność działań pozwoli na wybór oraz przyjęcie rozwiązań najlepszych dla przedsiębiorstwa [Spoz, 2012, s. 238].

Podjęcie decyzji to akt wyboru jednej możliwości spośród ich zestawu. Proces ten polega na rozpoznaniu i zdefiniowaniu istoty sytuacji decyzyjnej, zidentyfikowaniu alternatywnych możliwości, wyborze „najlepszej” z nich i wprowadzeniu jej w życie. Zgodnie z etapami procesu racjonalnego podejmowania decyzji przedsiębiorca powinien podjąć następujące kroki [Griffin, 2002, s. 268]:

- rozpoznanie i zdefiniowanie sytuacji,
- identyfikację alternatywnych możliwości,
- ocenę wariantów,
- wybór najlepszego wariantu,
- wdrożenie wybranego wariantu,
- obserwację i ocenę wyników.

W artykule skupiono uwagę na punkcie drugim oraz trzecim tj. identyfikacji alternatywnych możliwości oraz ocenie wariantów. Wspomniane warianty będą dotyczyły wyboru sposobu przeznaczenia pojazdu samochodowego w przedsiębiorstwie. Zostanie przeprowadzona analiza każdego wariantu na przykładzie liczbowym, oraz jego ocena. Przedsiębiorca będzie miał do wyboru wykorzystanie pojazdu na cele mieszane lub wyłącznie na cele działalności gospodarczej.

1.1. Podatek od towarów i usług naliczony w działalności przedsiębiorstw

Podatek od towarów i usług to podatek pośredni, obliczany od obrotu netto powstałego u przedsiębiorcy, pobierany we wszystkich fazach obrotu, neutralny dla podatnika. Podatnik nie ponosi ekonomicznego ciężaru opodatkowania, ponieważ jedynie pośredniczy w przekazywaniu go do budżetu. Podatek ostatecznie obciąża tylko konsumenta [Poszwa, 2007, s. 99].

W sytuacji gdy przedsiębiorstwo jest czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług, oraz prowadzi wyłącznie działalność opodatkowaną, ma prawo do odliczenia podatku naliczonego wykazanego w fakturach. Wynika to z fundamentalnego prawa przedsiębiorstwa, podatnika do odliczenia podatku naliczonego określonego w ustawie o podatku od towarów i usług. Regulacja ta jest wyrazem podstawowej cechy systemu podatku od wartości dodanej, tzn. jego neutralności. Zasada neutralności podatku od towarów i usług wyraża się tym, że poprzez realizację prawa do odliczenia podatku naliczonego podatnik nie ponosi

jego ciężaru. Oznacza to, że podatek nie powinien obciążać podatników, którzy nie są ich ostatecznymi odbiorcami [Iwin-Garzyńska, 2015, s. 96].

Podstawową kategorią czynności stanowiących źródło powstania prawa do odliczenia jest nabycie towarów i usług na terenie kraju. Odliczenie podatku przysługuje jedynie w zakresie, w jakim zakupione towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych [Matejun, 2012, s. 188]. Podatek naliczony wynika bezpośrednio z oryginalnych faktur zakupu lub w przypadku importu – z sumy kwot podatku, jakie zawiera dokument celny. Można zatem stwierdzić, iż podatek naliczony w danej fazie, to podatek zapłacony w poprzedniej. W zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Podatkiem naliczonym jest:

- suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika,
- suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego (w przypadku importu),
- zryczałtowany zwrot podatku,
- kwota podatku należnego od importu oraz kwota podatku należnego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów [Sowa, 2014, s. 148].

Zasadniczo podatek naliczony podlega odliczeniu od podatku należnego, a podatek należny, po pomniejszeniu go o podatek naliczony, podlega wpłacie do urzędu skarbowego. W niektórych przypadkach podatek naliczony może zostać zaliczony do kosztów uzyskania przychodów. Przykładowo podatek naliczony może być kosztem uzyskania przychodów w tej części, w której zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku, jeżeli naliczony podatek nie powiększa wartości środka trwałego [Sowa, 2014, s. 150].

W sytuacji gdy w przedsiębiorstwie ma miejsce sprzedaż zwolniona i opodatkowana, podatek naliczony rozlicza się na zasadzie „proporcji”. W ustawie o podatku od towarów i usług określono, jak należy dokonywać rozliczenia podatku naliczonego zarówno od czynności, w stosunku do których nie przysługuje podatnikowi prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, jak i czynności, w związku z którymi przysługuje podatnikowi prawo do odliczenia [Iwin-Garzyńska, 2010, s. 116].

2. Odliczanie podatku naliczonego od towarów i usług, związanego z pojazdami samochodowymi

Zgodnie z art. 2 pkt 34 ustawy o podatku od towarów i usług od 1 kwietnia 2014 r. [Ustawa o podatku od towarów i usług] przez pojazdy samochodowe rozumie się pojazdy samochodowe w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym

o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t. Na potrzeby podatku od towarów i usług za pojazd samochodowy uznaje się każdy pojazd silnikowy (wyposażony w silnik, z wyjątkiem motoroweru i pojazdu szynowego), którego konstrukcja umożliwi jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h, inny niż ciągnik rolniczy, którego masa całkowita nie przekracza 3,5 t [Ustawa Prawo o ruchu drogowym, art. 2 pkt 33]. Natomiast pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, wykorzystywane przez podatników w działalności gospodarczej, nie są uznawane za pojazdy samochodowe na podstawie ustawy o podatku od towarów i usług [Średzińska, 2014, s. 85].

2.1. Nabycie i użytkowanie pojazdu

Dla pojazdów samochodowych wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności gospodarczej ustawa o podatku od towarów i usług przewiduje odliczenie podatku naliczonego w pełnej wysokości, tzn. 100%. Art. 86a ust. 4 wyżej wymienionej ustawy wyraźnie określa, które pojazdy samochodowe mogą być uznawane za wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika. Za takie pojazdy uznaje się pojazdy, których:

- 1) sposób wykorzystania przez podatnika, zwłaszcza określony w ustalonych przez niego zasadach ich używania, dodatkowo potwierdzony prowadzoną przez podatnika dla tych pojazdów ewidencją przebiegu pojazdu, wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub
- 2) konstrukcja tych pojazdów wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub powoduje, że ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością jest nieistotne [Ustawa o zmianie ustawy o podatku...].

W stosunku do wydatków związanych z nabyciem, importem bądź wytworzeniem tych pojazdów oraz nabyciem lub importem ich części składowych, a także używaniem tych pojazdów na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze, podatnik posiada prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego wynikającego z otrzymanych faktur. Przy tym dokładnie zdefiniowano, jakie wymogi podatnik musi spełniać, aby w pełni zasadnie korzystać z tego przywileju. Pierwszym warunkiem jest prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdu, która według art. 86a ust. 7 powinna zawierać:

- 1) numer ewidencyjny pojazdu samochodowego,
- 2) dzień rozpoczęcia i zakończenia prowadzenia ewidencji,
- 3) stan licznika przebiegu pojazdu samochodowego na dzień rozpoczęcia prowadzenia ewidencji, na koniec każdego okresu rozliczeniowego oraz na dzień zakończenia prowadzenia ewidencji,

- 4) wpis osoby kierującej pojazdem samochodowym dotyczący każdego wykorzystania tego pojazdu, obejmujący:
 - a) kolejny numer wpisu,
 - b) datę i cel wyjazdu,
 - c) opis trasy (skąd – dokąd),
 - d) liczbę przejechanych kilometrów,
 - e) imię i nazwisko osoby kierującej pojazdem,
- 5) liczbę przejechanych kilometrów na koniec każdego okresu rozliczeniowego oraz na dzień zakończenia prowadzenia ewidencji [Ustawa o podatku od towarów i usług].

Udowodnienie przez podatnika wykorzystywania pojazdu wyłącznie do celów działalności gospodarczej wymaga sformułowania jasnego regulaminu korzystania z tego pojazdu przez pracowników. Zgodnie z interpretacją Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 20 stycznia 2015 r. opracowanie regulaminu korzystania z samochodu, z którego wynika zakaz korzystania z samochodu w celach prywatnych, oraz podpisanie przez pracownika lub współpracownika oświadczenia o zapoznaniu się z regulaminem, nie jest równoznaczne ze stworzeniem przez podatnika stosownych procedur użytkowania tego pojazdu, które wykluczają jego potencjalne wykorzystanie do celów prywatnych przez użytkowników samochodów. Możliwość parkowania pojazdu poza siedzibą firmy, uzasadniona specyfiką prowadzonej działalności, powinna być określona w wewnętrznych regulacjach obowiązujących u podatnika, zaś podatnik powinien zapewnić odpowiednie mechanizmy kontroli przestrzegania wykorzystania postawionych do dyspozycji pracowników pojazdów wyłącznie dla celów związanych z działalnością gospodarczą. W regulaminie powinny zatem znaleźć się następujące dokumenty: umowa powierzenia mienia pracownikowi, zasady: przyznawania i użytkowania samochodów, zasady tankowania samochodu służbowego, a także zasady odpowiedzialności pracownika za powierzony samochód, w tym udostępniania samochodu osobom trzecim, zasady parkowania i dbania o stan techniczny oraz postępowania w przypadku kradzieży [Kaniewska-Środecka, 2015, s. 38].

Ponadto art. 86a ust. 12 nakłada na podatnika kolejny obowiązek, polegający na tym, iż podatnicy wykorzystujący pojazdy wyłącznie do działalności gospodarczej są zobowiązani do złożenia naczelnikowi urzędu skarbowego informacji o tych pojazdach w terminie 7 dni od dnia, w którym poniosą pierwszy wydatek związany z tymi pojazdami. W przypadku zmiany sposobu wykorzystywania pojazdu samochodowego podatnik jest obowiązany do aktualizacji

informacji najpóźniej przed dniem, w którym dokonuje tej zmiany [Rozporządzenie Ministra Finansów, 2014, poz. 371].

Podatnicy, którzy podejmą decyzję o przeznaczeniu pojazdu samochodowego na cele mieszane, tj. zarówno do działalności gospodarczej, jak i prywatnego użytku, nie muszą spełniać wyżej wymienionych warunków. Dla takich podatników art. 86a. ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług przewidział ograniczenie w wysokości 50% kwoty podatku naliczonego związanego z pojazdami samochodowymi, którą mogą odliczyć od podatku należnego wykazywanego w deklaracjach podatkowych. Zatem już w momencie nabycia pojazdu samochodowego pojawia się możliwość dokonania wyboru w zakresie sposobu wykorzystywania pojazdów samochodowych w przedsiębiorstwie. Należy tutaj zaznaczyć, iż w przypadku zmiany przeznaczenia pojazdu w ciągu 60 miesięcy, licząc od miesiąca, w którym pojazd samochodowy nabyto, dokonano importu lub oddano do użytkowania, konieczna będzie korekta podatku naliczonego, odliczonego przy nabyciu, imporcie lub wytworzeniu pojazdu [Ustawa o zmianie ustawy o podatku ..., art. 90b].

2.2. Wydatki związane z eksploatacją pojazdu

W przypadku nabycia lub importu paliw silnikowych, oleju napędowego i gazu, wykorzystywanych do napędu pojazdów silnikowych, usług naprawy lub konserwacji tych pojazdów oraz innych towarów i usług związanych z eksploatacją lub użytkowaniem tych pojazdów, podatnikowi przysługuje prawo odliczenia kwoty podatku naliczonego. Podobnie jak przy nabyciu pojazdu, znaczenie przy określaniu wysokości kwoty podatku naliczonego do odliczenia ma przeznaczenie pojazdu. Dla pojazdów wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności gospodarczej przysługuje pełne odliczenie kwoty podatku, natomiast w przypadku pojazdów wykorzystywanych w celach mieszanych odliczeniu podlega tylko 50% kwoty podatku [Ustawa o zmianie ustawy o podatku...].

Dodatkowo, dla podatników wykorzystujących pojazdy samochodowe w celach mieszanych ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług wprowadziła ograniczenie czasowe stosowania odliczenia w wysokości 50% kwoty podatku naliczonego od zakupionego paliwa. Art. 12 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy трактуje o tym, iż „obniżenia kwoty podatku należnego nie stosuje się do nabywanych do dnia 30 czerwca 2015 r. paliw silnikowych, oleju napędowego oraz gazu wykorzystywanego do napędu” [Ustawa o zmianie ustawy o podatku...]:

1) samochodów osobowych,

2) innych niż samochody osobowe pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, w których liczba miejsc (siedzeń) łącznie z miejscem dla kierowcy wynosi:

- a) 1 – jeżeli dopuszczalna ładowność jest mniejsza niż 425 kg,
- b) 2 – jeżeli dopuszczalna ładowność jest mniejsza niż 493 kg,
- c) 3 lub więcej – jeżeli dopuszczalna ładowność jest mniejsza niż 500 kg.

Poniżej przedstawiono przykład liczbowy ilustrujący wpływ decyzji o przeznaczeniu pojazdu samochodowego na wysokość zobowiązania podatkowego oraz koszty w przedsiębiorstwie. W przykładzie wykorzystano dane liczbowe pochodzące z faktycznie istniejącego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo „X” jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością i świadczy usługi budowlane. Przedsiębiorstwo „X” posiada dwa pojazdy samochodowe. Są to samochody osobowe o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, wykorzystywane do celów mieszanych. Rozliczenie zakupionego paliwa w ciągu miesiąca przedstawiono w tabeli 1.

Tabela 1. Pojazdy samochodowe wykorzystywane w celach mieszanych

Środek transportu	Brutto paliwo	Vat odliczony	Koszt podatkowy
Pojazd A	91,2	8,52	82,68
Pojazd B	226,54	21,18	205,36
RAZEM	317,74	29,7	288,04

W drugim przypadku założono, iż przedsiębiorstwo zmieniło przeznaczenie pojazdów na wykorzystywane wyłącznie w prowadzonej działalności gospodarczej. Dane dla tego wariantu ilustruje tabela 2.

Tabela 2. Pojazdy samochodowe wykorzystywane w celu działalności gospodarczej

Środek transportu	Brutto paliwo	Vat odliczony	Koszt podatkowy
Pojazd A	91,2	17,05	74,15
Pojazd B	226,54	42,36	184,18
RAZEM	317,74	59,41	258,33

W tabeli 2 uwzględniono wariant, w którym przedsiębiorstwo wykorzystuje oba pojazdy wyłącznie do celów działalności gospodarczej, a także prowadzi ewidencję przebiegu pojazdów. Zmiana przeznaczenia pojazdu jest możliwa pod warunkiem zgłoszenia tego faktu do urzędu skarbowego. Z obliczeń wynika, iż w pierwszym przypadku nieodliczona część podatku od towarów i usług stała się kosztem przedsiębiorstwa.

Podsumowanie

Podatek od towarów i usług jest szczególnym rodzajem podatku, który nie daje przedsiębiorstwom zbyt szerokiego pola w projektowaniu strategii podatkowej. Jednakże mimo zasady neutralności, przepisy prawne w zakresie tego podatku pozwalają przedsiębiorstwom na dokonywanie wyborów mających skutki podatkowe. Jednym z takich wyborów jest decyzja o przeznaczeniu pojazdu samochodowego wyłącznie na cele działalności gospodarczej lub cele mieszane. Skutki podatkowe tej decyzji w kwestii zakupu paliwa przedstawiono na przykładzie. Niniejszym udowodniono, iż decyzje przedsiębiorstw w tym aspekcie nie pozostają bez wpływu na finanse przedsiębiorstwa oraz koszty.

Prawo wyboru związane z przeznaczeniem pojazdu wyłącznie na cele działalności gospodarczej lub na cele mieszane może być postrzegane jako narzędzie strategii podatkowej. Przepisy obowiązujące przed nowelizacją nie zapewniały takich możliwości podatnikom. Reguły odliczania nie uwzględniały samodzielnych decyzji przedsiębiorstwa o przeznaczeniu pojazdów samochodowych. Należy jednak mieć na uwadze, iż procedury prawne u podatników wykorzystujących pojazdy wyłącznie na cele działalności gospodarczej są bardzo restrykcyjnie kontrolowane i egzekwowane przez organy skarbowe. Zatem każda taka decyzja podmiotu o przeznaczeniu pojazdu samochodowego powinna być poprzedzona dogłębną analizą prawa podatkowego oraz wszystkich konsekwencji wynikających z podjętej decyzji.

Literatura

- Ballion G. (2014), *Wykorzystanie strategii podatkowych w zarządzaniu zasobami finansowymi*, „Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej. Organizacja i zarządzanie”, z. 74.
- Ciupek B., Famulska T., red. (2013), *Strategie podatkowe przedsiębiorstw*, Wydawnictwo UE, Katowice.
- Gierszewska G., Romanowska M. (2003), *Analiza strategiczna przedsiębiorstwa*, PWE, Warszawa.
- Griffin R.W. (2002), *Podstawy zarządzania organizacjami*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Iwin-Garżyńska J. (2010), *Zasada neutralności podatku od towarów i usług na przykładzie zakupów środków trwałych sfinansowanych dotacją z funduszy unijnych*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 632 (33).
- Iwin-Garżyńska J. (2015), *Koszty ubezpieczenia w umowach leasingu a zasada neutralności podatku od towarów i usług*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 873 (77).

- Kaniewska-Środecka M. (2015), *Samochody służbowe wykorzystywane do celów prywatnych a podatki dochodowe*, „Przegląd podatkowy”, nr 7 (291).
- Matejun M. (2012), *Obciążenia ewidencyjne i fiskalne małych i średnich przedsiębiorstw* [w:] M. Matejun (red.), *Zarządzanie małą i średnią firmą w teorii i w ćwiczeniach*, Difin, Warszawa.
- Mikrut A., Poznańska A. (2009), *Strategia podatkowa przedsiębiorstwa*, „Zeszyty Naukowe Małopolskiej Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Tarnowie”, nr 2 (13).
- Poszwa M. (2007), *Zarządzanie podatkami w małej i średniej firmie*, C.H. Beck, Warszawa.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 2014 r. w sprawie wzoru informacji o pojazdach samochodowych wykorzystywanych wyłącznie do działalności gospodarczej, Dz. U. 2014, poz. 371.
- Sowa B. (2014), *Przedsiębiorstwo jako podatnik podatku od towarów i usług*, „Modern Management Review”, Vol. XIX, No. 21.
- Spoz A. (2012), *Wybrane metody optymalizacji podatkowej przedsiębiorstw*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 708 (52).
- Średzińska E. (2014), *Zasady odliczania podatku od towarów i usług (VAT) od pojazdów samochodowych po 31 marca 2014 roku*, „Przedsiębiorczość i zarządzanie”, nr 9.
- Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, Dz. U. 2011, nr 177, poz. 1054 ze zm.
- Ustawa z dnia 7 lutego 2014 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. 2014, poz. 312.
- Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, Dz. U. 1997, nr 98, poz. 602.

COMPANIES' DECISIONS IN THE AREA OF DESTINATION OF CAR VEHICLES AND DEDUCTION OF INPUT TAX ON GOODS AND SERVICES

Summary: The aim of this article is to demonstrate that decision of taxpayer in terms of the destination of car vehicles for business purposes or mixed are a part of company's tax strategy. This paper presents the concept of the tax strategy in terms of tax on goods and services and a new definition of a car vehicle. The amendment to the Act on tax on goods and services, introduced new rules for the deduction of input tax on purchases related to the acquisition and use of car vehicles used in the business thereby giving businesses new opportunities. Entrepreneur entering the car to business can decide whether to spend it exclusively for business purposes or mixed. Any decision is related to the tax effects of the tax on goods and services.

Keywords: tax strategy, tax on goods and services, input tax, car vehicles.